

Samenvatting verslag van de bijeenkomsten met Maarten de Gans, mei 2013.

Het eerste onderwerp is *geld*.

Wat is geld eigenlijk? Ook al gebruik je het dagelijks, meestal besef je nauwelijks hoe de vork in de steel zit. In de loop van de jaren heeft Maarten wel gemerkt, dat de fenomenen in Argentinië zich in elk geval duidelijker manifesteren dan in het schijnbaar stabiele Europa.

Inflatie in de periode 1980/1990: 8000 %.

Geld is eigenlijk niets, zeker het girale geld op een computerscherm. Als het niets materieels is, is het "geest" (Rudolf Steiner). Wat maakt het mogelijk dat het toch gebruikt wordt? Het is het geloof erin. Geloof is de kracht die het leven draagt in het algemeen. In geld wordt het geloof misbruikt. Als je niet gelooft, is het niks. Omdat we het geloven, kunnen we het verder sturen, als de ander ook gelooft. Religie komt van re-legere: opnieuw lezen, herlezen. We lezen steeds weer dezelfde woorden en gaan dan de diepte in, totdat de waarheid begint te leven.

De speculatiemiljarden kunnen alleen bestaan omdat onze diepste zielekrachten zijn verbonden met het geloof erin. Geld kan alleen bestaan omdat mensen erin geloven.

Aan de andere kant heeft ongeveer 75% van de mensheid voortdurend geldzorgen, problemen vanwege geldgebrek.

Een echtpaar dat een biologisch-dynamische boerderij in Santa Fe is begonnen, heeft een boek geschreven over de agrarische hervormingsbeweging in de jaren '70. Velen van deze mensen werden vervolgd en gemarteld door het Videla-regime. Dit echtpaar hoorde hierbij. Zij hebben o.a. vier jaar ondergedoken gezeten in het noorden van het land, in een totaal onzeker bestaan, tussen straatarme houthakkers. Het waren deze mensen die hen hielpen, hun kast leeghaalden en hen te eten gaven als ze midden in de nacht hongerig aankwamen. De allerarmste mensen zijn in staat te delen. Ook hier geldt niet het Darwinisme, maar Kropotkin: overleven door wederzijdse hulp. Verheugend is dat de laatste jaren in Zuid-Amerika veel meer samenwerking komt tussen de penningmeesters van de gemeenten. Dit is gestart in 2010, op de wereldwijde Christengemeenschap-conferentie in Dortmund, waar een grote delegatie uit Zuid-Amerika was.

In een bewindsgebied moet je organisatorisch steeds twee dingen verzorgd hebben:

- 1) het cultische (waar kan welke priester werken?)
- 2) het economische (je moet níét Darwinistisch denken!)

De gemeenten zijn zo de één na de ander ontstaan, maar ze liggen allemaal wel ca. 1500 – 2000 km uit elkaar. De meeste gemeenteleden zijn nog nooit in een andere gemeente geweest. Het is moeilijk om dan een regionaal bewustzijn tot stand te brengen, laat staan continentaal of mondiaal. In Lima komen nu één week voor de synode economische werkgroepen en penningmeesters bij elkaar. De mensen betalen hun ticket uit eigen zak, ca. \$300,=. De meesten zijn niet rijk, hetgeen betekent dat ze een heel jaar bezig zijn om hun creditcardschuld af te betalen. Maar ze hebben het er voor over, omdat ze het heel belangrijk vinden.

Gemeenten:

Argentinië:

Neuquén, in Patagonië, eerst een filiaal van Buenos Aires, is nu de zuidelijkste gemeente van de Christengemeenschap in de hele wereld. Neuquén vervult een centrumfunctie, van waaruit weer twee nieuwe filialen aan het ontstaan zijn, in Mendoza en in El Bólzon. Er zijn bouwplannen voor een kerk en voor een gemeentecentrum..

Aldea, het bouwproject voor ouderen op de Choza: het eerste huis is nu klaar, de bewoners zijn er

eind 2012 in getrokken. Er zijn nu 4 inwonende echtparen en 5 kinderen.

In **Buenos Aires** werken op dit moment drie geestelijken. Buenos Aires is evenals Sao Paolo in 1960 gesticht. Dit zijn de oudste gemeenten.

In **Cordoba** is een filiaal met vier groeipunten. Dit jaar kwamen er 8 jeugdwijdelingen daarvandaan naar Buenos Aires.

In **Maschwitz** zijn nu al 2 Vrije Scholen en 5 kleuterklassen. Er is een flinke groep kinderen in deze randgemeente van Buenos Aires met plattelandskenmerken. Sinds een jaar is er op zaterdag een kinderdienst. Waarschijnlijk wordt dit de volgende gemeente.

Chili is het meest grofkapitalistische land van Zuid Amerika, de kloof tussen arm en rijk is een afgrond. Er is weinig respect voor de Indianen, sociaal is het er moeilijk. In Santiago zijn de studenten nu in protest gekomen tegen de sociale en politieke wantoestanden. Chili is wel het enige land in Zuid Amerika waar de Christengemeenschap als kerkgenootschap officieel erkend is.

In **Sao Paolo**, Brazilië, de grootste stad van Zuid Amerika met 16 miljoen inwoners, is in de gemeente overeenstemming bereikt om een nieuwe kerk te betrekken.

Het hopen is nu op een goede afloop: de verkoop is nog onzeker, maar de gemeente beweegt zich naar een nieuwe toekomst.

Traditioneel had Sao Paolo veel filialen. Probleem: te weinig Brazilianen zijn priester. Brazilië is bijna een apart continent, qua omvang.

In **Rio de Janeiro** is het kerkgebouw verkocht, geld uit de verkoop ging in zijn geheel naar Cali. De gemeente komt nu bij elkaar in de Vrije School.

In **Florianopolis** worden af en toe bezoeken gebracht door geestelijken.

In **Botucatú** was jarenlang een proseminarie. Op dit moment bestaat het in deze vorm niet meer.

Cali, in Colombia, ligt op 9 ½ uur vliegen van Europa: het is de noordelijkste gemeente van het continent en de enige gemeente ter wereld met een tropisch klimaat. De gemeente is destijds tot stand gekomen door zeer krachtige mensen. Vanuit Cali probeert men nu in **Medellín**, de 2^e stad van Colombia, een filiaal op te zetten.

Lima, in Peru: de gemeente ligt midden in de stad, bij een kruising van twee bekende Avenida's. De kerk die er gebouwd is, heeft de bijnaam "de kathedraal". Als er een Zuid-Amerikaanse priesterwijding komt, zal die dáár plaatsvinden, dat is de droom

Spanje: 3 jaar geleden is deze gemeente echt geboren, oktober 2010. Er zijn twee eigen priesters die in **Madrid** werken en van daaruit bezoeken brengen aan **Barcelona** en aan **Alicante**, waar de Christengemeenschap is begonnen in 1980. Spanje zit diep in de economische problemen. Er is veel zwart geld, mensen raken door hun reserves heen. Dit gaat niet aan de jonge gemeenten voorbij: leden trekken weg vanwege werkloosheid (nu al drie stellen). Dit is echt zorgwekkend.

In alle gemeenten wordt steeds weer duidelijk hoe belangrijk *de leden* zijn. Zij maken het verschil; de mensen die echt willen, worden lid en worden zo dragers van een gemeente.

Nieuwsgierig geworden? Meld u bij lahf@christengemeenschap.nl en u wordt op de hoogte gehouden van alle ontwikkelingen!

Zeist, oktober 2013, Renée de Monchy.